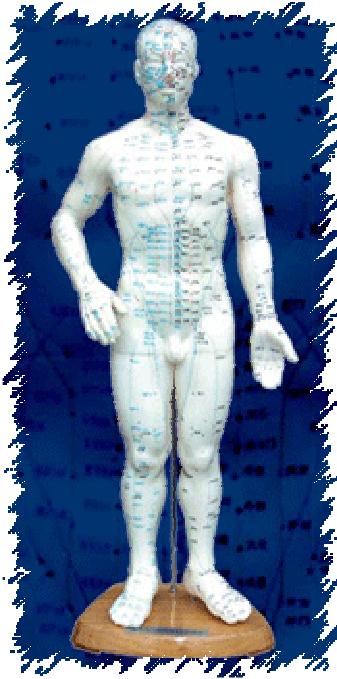

Ο Βελονισμός Σήμερα

Είναι πλέον γνωστό ότι ο βελονισμός αποτελεί ένα ολοκληρωμένο θεραπευτικό σύστημα επιστημονικά αποδεδειγμένο, που στερείται παρενεργειών. Είναι μια αντανακλαστική θεραπεία κατά την οποία ερεθίζουμε με τις βελόνες ορισμένα σημεία του σώματος μεταδίδοντας έτσι ένα μήνυμα που κατευθύνεται μέσω νευρικών οδών σε Νωτιαία, Φλοιώδη και Υποφλοιώδη κέντρα του εγκεφάλου ενεργοποιώντας Ενδογενή Συστήματα Αναλγησίας και Ανοσοποίησης του οργανισμού. Σκοπός του βελονισμού είναι να ενεργοποιήσει μηχανισμούς αυτοίασης του οργανισμού που βρίσκονται σε αδράνεια ή υπολειπόμενοι. Με τη ραγδαία εξέλιξη της νευροφυσιολογίας έχει αποδειχθεί πλέον ότι ο ανθρώπινος οργανισμός διαθέτει μια τεράστια δεξαμενή νευροδιαβιβαστικών ουσιών, απαραίτητες για τη ρύθμιση σημαντικών λειτουργιών του όπως τη μνήμη, τον ύπνο, τη κίνηση, το συναίσθημα, την αντίληψη του πόνου κ.λπ. Ανάλογα με τα βελονιστικά σημεία που θα επιλέξουμε, μπορούμε να διοχετεύσουμε στο ανθρώπινο σώμα ουσίες που προέρχονται από το νευρικό και ενδοκρινικό μας σύστημα, όπως σεροτονίνη, ντοπαμίνη, δυνορφίνη, εγκεφαλίνη, ενδορφίνες κ.α ουσίες με ποικίλα βιολογικά αποτελέσματα. Είναι γνωστή η αντικαταθλιπτική δράση της νοραδρεναλίνης ή η ισχυρή αναλγητική δράση της δυνορφίνης, β-ενδορφίνης και μεθειονίνης. Η σεροτονίνη πάλι θεωρείται ουσία σημαντική για τον έλεγχο του ύπνου, της υπέρτασης, του άγχους που τόσο συχνά μας ταλαιπωρεί στη σύγχρονη κοινωνία μας. Γενικά συνοψίζοντας θα μπορούσαμε να πούμε ότι ο βελονισμός ασκεί ρυθμιστικό, αναλγητικό, αγχολυτικό και γενικά εξισορροπητικό ρόλο.

Ο βελονισμός δεν είναι στις μέρες Εναλλακτική αλλά Συμπληρωματική θεραπεία, έρχεται να συμπληρώσει και να διευρύνει το φάσμα της θεραπευτικής μας φαρέτρας για την επίλυση διαφόρων νοσογόνων καταστάσεων. Σήμερα η ιατρική κοινότητα αντιμετωπίζει με σοβαρότητα το

θέμα του βελονισμού. Έχουν γίνει πολλές προσπάθειες τεκμηρίωσής του μέσα από πλήθος συγκριτικών μελετών από διάφορα ερευνητικά κέντρα ανά τον κόσμο. Στο διαδίκτυο βρίσκουμε πάνω από 11.000 δημοσιεύσεις με θέμα το βελονισμό. Αλλά και η αυξανόμενη ζήτησή του από τους ασθενείς ως επιλογή μεθόδου θεραπείας αποδεικνύουν την εγκυρότητα και αποτελεσματικότητά του. Στη Μεγάλη Βρετανία στο 34% των κέντρων Υγείας της χώρας και πάνω από το 40% των Ιατρείων και Φυσικοθεραπευτηρίων ο βελονισμός χρησιμοποιείται σαν θεραπεία επιλογής. Παρόμοια ποσοστά ισχύουν σε Γερμανία, Σουηδία, Νορβηγία, Αυστρία και Ιταλία. Στις Η.Π.Α το 34% των Αμερικανών χρησιμοποιεί το βελονισμό παράλληλα με σύγχρονες θεραπευτικές αγωγές, ενώ τα μεγαλύτερα Πανεπιστήμια Ιατρικής της χώρας (Cornell, John Hopkins, Ucla, Mayo Clinic, Maryland κ.α.) μέσα στα μαθήματα εκπαίδευσης των φοιτητών της ιατρικής περιλαμβάνουν και το βελονισμό. Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας (Π.Ο.Υ.) εδώ και πολλά χρόνια υποστηρίζει τις θεραπευτικές ενέργειες του βελονισμού ενώ ταυτόχρονα σε αρκετά νοσοκομεία της Ελλάδας ο βελονισμός εφαρμόζεται σαν θεραπευτική μέθοδος στα Ιατρεία Πόνου.

Η Φιλοσοφία του Παραδοσιακού Κινέζικου Βελονισμού

Ο Βελονισμός αποτελεί μια πανάρχαια θεραπευτική μέθοδο που εφαρμόζεται πάνω από 3000 χρόνια. Οι ρίζες της παραδοσιακής Κινέζικης Ιατρικής και του βελονισμού, χάνονται στα βάθη των αιώνων μέσα στους ατέλειωτους μύθους της Κινέζικης ιστορίας και φιλοσοφίας.

Η ίδια η φύση αποτέλεσε τον πρώτο μεγάλο δάσκαλο για την εκμάθηση του βελονισμού. Ο άνθρωπος της αρχέγονης κοινωνίας, μέσα από την πάλη της καθημερινότητας για την επιβίωση διαπίστωσε πως ορισμένοι από τους μικροτραυματισμούς ή νυγμούς που τυχαία συνέβαιναν, πολλές φορές τον θέραπευαν από διάφορες άλλες οργανικές διαταραχές ή πόνους. Τα προσωπικά βιώματα και οι εμπειρίες αυτές ερέθισαν τον οξυδερκή ανθρώπινο νου που κατέγραψε, σύνδεσε και οργάνωσε τα γεγονότα σε περιπτώσεις, απ' όπου προέκυψαν τα πρώτα συμπεράσματα για τις σχέσεις ανάμεσα σε διάφορα σημεία και τις ασθένειες δημιουργώντας τις βασικές αρχές της βελονοθεραπείας. Ακρογωνιαίο λίθο του όλου συστήματος αποτελεί η εξισορρόπηση της Ενέργειας Qi η οποία επιτυγχάνεται με τη συνεχή και πολυποικίλη εναλλαγή της ισορροπίας του Yin και του Yang, δυο αντίθετες μα συνάμα όμως συμπληρωματικές δυνάμεις. Οτιδήποτε μπορεί να διαταράξει αυτή την ισορροπία προκαλεί νόσο. Η ενέργεια αυτή κυκλοφορεί μέσα σε ειδικές διαδρομές που ονομάζονται "Μεσημβρινοί" πάνω στους οποίους βρίσκονται ειδικά σημεία κλειδιά που τα ονομάζουμε "σημεία βελονισμού". Πάνω στο σώμα μας υπάρχουν 365 σημεία βελονισμού τα οποία αποτελούν τα κλασσικά σημεία βελονισμού καθώς και αρκετά extra σημεία, που επιλέγονται κάθε φορά ανάλογα με τη νόσο.

Ο ρόλος του βελονισμού μέσα από την επιλογή κάθε φορά των ειδικών βελονιστικών σημείων είναι η αποκατάσταση της ενεργειακής ροής των μεσημβρινών καθώς επίσης και της εξισορρόπησης της ενέργειας του οργανισμού.

Σύγχρονη Επιστημονική ερμηνεία της δράσης του βελονισμού

Η πρόοδος της νευροφυσιολογίας και της νευροενδοκρινολογίας, βοήθησε σημαντικά στην απομυθοποίηση όλων των φιλοσοφο-θρησκευτικών δοξασιών και στον καθορισμό ενός ακριβούς μοντέλου δράσης των ενδογενών νευροανοσολογικών και ενδοκρινολογικών μηχανισμών που συνθέτουν το ευνοϊκό αποτέλεσμα του βελονισμού όσον αφορά τον οξύ και χρόνιο πόνο και την ενίσχυση του ανοσοποιητικού συστήματος.

Με τα στοιχεία που έχουμε στη διάθεσή μας μέχρι σήμερα, μπορούμε να θεωρήσουμε ότι η είσοδος της βελόνας σε συγκεκριμένο σημείο ή περιοχή του δέρματος περιλαμβάνει τρεις διαφορετικές δράσεις:

1) Τοπική δράση:

Η τοπική δράση του βελονισμού εκφράζεται μέσα από το Βασικό Σύστημα Ρύθμισης και την Extracellular Matrix. Η ένθεση της βελόνας στο δέρμα δημιουργεί ένα ηλεκτρικό ερέθισμα όπου παράγεται γαλβανικό ρεύμα μικρής έντασης περίπου 5mV (injury potential) Το ηλεκτρικό αυτό ρεύμα είναι ικανό να διεγείρει την κυτταρική μεμβράνη, να αυξήσει την διαπερατότητα της και τελικά να μεταβληθεί η συγκέντρωση των ιόντων Na⁺ και K⁺ ενδοκυττάρια και εξωκυττάρια προκαλώντας στα κύτταρα, στους παρακείμενους αισθητικούς υποδοχείς και στις νευρικές απολήξεις της περιοχής μια κατάσταση διεγερσιμότητας. Ταυτόχρονα λόγω της εισαγωγής της βελόνας εκλύεται CGRP (Calcitonin Gene related peptide) τοπικά στον μυϊκό ιστό, προκαλώντας αγγειοδιαστολή, διαστολή των τριχοειδών που οδηγεί σε αυξημένη αιμάτωση και αυξημένο θρεπτικό φορτίο στην περιοχή. Η CGRP προκαλεί νεοαγγειογένεση, διέγερση για δημιουργία νέων αγγείων στην περιοχή. Εκλύεται επίσης NGF (Nerve Growth Factor) που οδηγεί σε αύξηση του νευρικού ιστού της περιοχής. Ο ελάχιστος τραυματισμός που προκαλείται από την ένθεση δημιουργεί μία ελάχιστη φλεγμονώδη αντίδραση που διαρκεί 24-72 ώρες (νευρογενής φλεγμονή), λόγω αυτής της μικρής φλεγμονώδους αντίδρασης παράγονται νευροδιαβιβαστές από τον πυρήνα του περιφερικού νεύρου επίσης συμμετέχουν ενδογενείς ουσίες όπως η σεροτονίνη, η βραδυκινίνη, η ουσία P, η ισταμίνη, οι προσταγλανδίνες καθώς και άλλα ιόντα, οξέα και νευροπεπτίδια αυξάνοντας έτσι την διαδικασία επούλωσης της περιοχής που πάσχει.

2) Περιοχική ή Τμηματική δράση σε Νωτιαίο επίπεδο:

Ο βελονισμός δρα σε Νωτιαίο επίπεδο μέσω αντανάκλαστικών τόξων τα οποία παράγονται με τον ερεθισμό των αισθητικών υποδοχέων από την περιφέρεια. Το ερέθισμα άγεται κεντρομόλα σε έναν αισθητικό ή κινητικό πυρήνα του νωτιαίου μυελού και εκεί παράγεται μια τροποποιητική (ομοιοστατική) αντίδραση η οποία θα επηρεάσει λειτουργικά την πάσχουσα περιοχή. Αυτό επιτυγχάνεται λόγω της τμηματικής οργάνωσης του νωτιαίου μυελού και του τρόπου σύγκλισης των ερεθισμάτων σε κάθε νευροτόμιο. Το θεωρητικό μοντέλο που περιγράφει την τμηματική οργάνωση του νωτιαίου μυελού και τον τρόπο σύγκλισης των ερεθισμάτων σε κάθε νευροτόμιο ονομάζεται θεωρία της σύγκλισης (projection-convergence theory)

3) Γενική ή Κεντρική δράση σε Υπερνωτιαίο επίπεδο:

Η αναλγητική δράση του βελονισμού τεκμηριώθηκε με την ανακάλυψη των Ενδογενών Οπιοειδών του Εγκεφάλου (εγκεφαλίνες και ενδορφίνες) και την καταγραφή ιδιαίτερα αυξημένων επιπέδων τους μετά την είσοδο των βελόνων στο σώμα. Οι νευροδιαβιβαστικές αυτές ουσίες είναι οι κύριοι συντονιστές του φαινομένου ερέθισμα - ανάλυση - απάντηση και είναι υπεύθυνες για τις γενικευμένες χημικές αντιδράσεις του οργανισμού (χημεία της συμπεριφοράς) Οι εγκεφαλίνες και ενδορφίνες έχουν ισχυρή αναλγητική και ηρεμιστική δράση παρόμοια δράση όμως έχουν και οι δυο ορφίνες καθώς και οι νευροδιαβιβαστές σεροτονίνη, νορεπινεφρίνη και GABA και επίσης στο υποθαλαμο-υποφυσιακό σύστημα η ACTH και η β-ενδορφίνη.

Η έρευνα σε μεγάλα πανεπιστημιακά ερευνητικά κέντρα ανά τον κόσμο για τους μηχανισμούς δράσης του βελονισμού συνεχίζεται. **Ο βελονισμός δεν είναι πανάκεια**, είναι όμως αποτελεσματικός κάτι που είναι γνωστό εδώ και χιλιάδες χρόνια. Παράλληλα όμως αποτελεί απλή, οικονομική και χωρίς παρενέργειες θεραπευτική μέθοδο. Είναι η μοναδική ανάμεσα στις πλέον των 150 καταγεγραμμένων συμπληρωματικών - εναλλακτικών μεθόδων, που εφαρμόζεται σε Δημόσια Νοσοκομεία σε όλο τον κόσμο.

Ο τρόπος εφαρμογής του βελονισμού

Η θεραπεία με βελονισμό γίνεται με πολύ λεπτές ειδικές βελόνες, οι οποίες εισάγονται μερικά χιλιοστά στο δέρμα του σώματος σε σημεία καθορισμένα και με διάφορους συνδυασμούς για την κάθε ασθένεια ή σύμπτωμα. Οι βελόνες αυτές δεν πονάνε και δεν έχουν καμία σχέση με τις βελόνες που χρησιμοποιούνται για τις ενέσεις φαρμακευτικών ουσιών ενδομυϊκά ή ενδοφλέβια. Η εμπειρία του πόνου που έχουν πολλά άτομα από τις ενέσεις που έχουν κάνει, τα οδηγεί συνήθως στο να ρωτάνε αν πονάει ο βελονισμός, γιατί ο προφανώς πιστεύουν ότι και οι βελόνες που χρησιμοποιούνται στο βελονισμό θα προκαλέσουν τον ίδιο πόνο. Όμως δεν συμβαίνει αυτό. Οι ασθενείς που

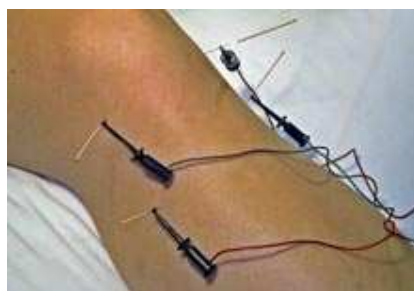
υποβάλλονται σε θεραπεία με βελονισμό αισθάνονται ένα ελάχιστο τσίμπημα αλλά αυτό δεν μπορεί να χαρακτηριστεί σαν πόνος. **Οι βελόνες είναι μιας χρήσης αποστειρωμένες, ειδικής κατασκευής χωρίς κίνδυνο θραύσης και δεν υπάρχουν παρενέργειες από τη θεραπεία με βελονισμό.** Σε μια συνεδρία βελονισμού οι βελόνες παραμένουν στα σημεία περίπου 15-30 λεπτά. Η συχνότητα και ο αριθμός των συνεδριών εξαρτάται από την ένταση και την διάρκεια των συμπτωμάτων, την γενικότερη κατάσταση υγείας του ασθενούς και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της ασθένειας, συνήθως για μια πλήρη αγωγή απαιτούνται 8 έως 12 συνεδρίες. **Κατά την διάρκεια της θεραπείας με βελονισμό μπορούν παράλληλα να λαμβάνονται Φάρμακα ή συμπληρώματα διατροφής, αυτά δεν αλλοιώνουν το αποτέλεσμα της θεραπείας.** Μετά τον βελονισμό ο ασθενής μπορεί να συνεχίσει την δραστηριότητά του χωρίς πρόβλημα

Η κλινική εφαρμογή του Βελονισμού περιλαμβάνει και άλλες τεχνικές εκτός από τον κλασσικό βελονισμό, όπως είναι ο Ηλεκτροβελονισμός, ο βελονισμός με Laser, η πίεση σε σημεία βελονισμού (Acupressure), η θεραπεία με Μόξα και ο Ωτοβελονισμός.

Ηλεκτροβελονισμός:

Είναι μια τεχνική βελονισμού κατά την οποία ενώνονται οι βελόνες με χαμηλής συχνότητας και έντασης ρεύμα από την συσκευή Ηλεκτροβελονισμού. Σκοπός του ηλεκτροβελονισμού είναι η μεγαλύτερη ενεργοποίηση του ενδογενούς συστήματος Αναλγησίας του οργανισμού και ο περιορισμός του Πόνου.

Βελονισμός με Laser:

Είναι η εφαρμογή Χαμηλής Ισχύος Ακτίνες Laser (low-level laser therapy) σε σημεία βελονισμού αντί για βελόνες. Αποτελεί μια ήπια τεχνική βελονισμού και επιλέγεται σε περιπτώσεις: υπερευαισθησίας στην υπο θεραπεία περιοχή, μικρά παιδιά, ευερέθιστους ασθενείς και στον Ωτοβελονισμό.

Acupressure: Πίεση σε σημεία Βελονισμού:

Είναι η δια χειρός εφαρμογή πίεσης σε σημεία βελονισμού. Είναι μια αποτελεσματική τεχνική Μυοπεριτονιακής απελευθέρωσης και σε συνδυασμό με διατακτικές ασκήσεις αποτελεί μια αξιόλογη θεραπευτική προσέγγιση στα Μυικά σύνδρομα Πόνου.

Θεραπεία με Μόξα (Moxibustion):

Η θεραπεία με Μόξα είναι μια τεχνική εισαγωγής θερμότητας στα σημεία βελονισμού σύμφωνα με την Παραδοσιακή Κινέζικη Ιατρική και αυτό επιτυγχάνεται με την τοποθέτηση μικρών κύβων Μόξας στην κεφαλή της βελόνας ή με την προσέγγιση πούρου Μόξας πάνω στο σημείο και σε μικρή απόσταση από το δέρμα.

Ωτοβελονισμός:

Είναι η θεραπεία των αντανακλαστικών σημείων στο Αυτί με την εφαρμογή πίεσης, βελονισμού ή Laser

Πρέπει να πιστεύει ο ασθενής στο βελονισμό για να δουλέψει;

Ο βελονισμός εφαρμόζεται επιτυχώς σε γάτες, σκύλους, άλογα και άλλα ζώα. Αυτά τα ζώα-ασθενείς δεν πιστεύουν στην μέθοδο που τα κάνει να γίνουν καλά αλλά σίγουρα αισθάνονται την πρόθεση που έχει ο θεραπευτής. Μία αισιόδοξη με θετικές προσδοκίες στάση για την υγεία σίγουρα ενισχύει το αποτέλεσμα του βελονισμού (Placebo), επίσης μία αρνητική στάση μπορεί να μειώσει την αποτελεσματικότητα οποιασδήποτε θεραπευτικής παρέμβασης (Nocebo). Στατιστικά το μεγαλύτερο ποσοστό των ασθενών ευεργετούνται από τον βελονισμό (good reactors) εκτός από ένα μικρό μόνο ποσοστό του πληθυσμού που δεν ανταποκρίνονται καθόλου στον βελονισμό και οι οποίοι χαρακτηρίζονται σαν αρνητικοί δέκτες (bad reactors).

Πριν και Μετά τη θεραπεία με βελονισμό

Για να αυξήσετε την αξία της θεραπείας οι ακόλουθες οδηγίες είναι σημαντικές:

- Μην τρώτε ασυνήθιστα μεγάλο γεύμα λίγο πριν και λίγο μετά το βελονισμό.
- Να μην είστε πεινασμένοι και εξαντλημένοι ερχόμενοι για βελονισμό
- Μην ασκηθείτε υπερβολικά και μην πιείτε ποσότητα αλκοόλ πριν ή μετά τη θεραπεία.

- Κάντε το πρόγραμμά σας έτσι ώστε μετά το βελονισμό να έχετε λίγο χρόνο ξεκούρασης ή τουλάχιστον να μη δουλέψετε σε φουλ ρυθμό. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό στις πρώτες επισκέψεις.
- Συνεχίστε να παίρνετε τα φάρμακα που σας έδωσε ο γιατρός σας.
- Πρέπει να ενημερώνεται τον θεραπευτή σας για οτιδήποτε νιώθετε ή σας φαίνεται διαφορετικό ή περίεργο κατά την διάρκεια των συνεδριών βελονισμού. Οι πληροφορίες είναι σημαντικές για τον θεραπευτή ώστε να τροποποιεί και να προσαρμόζει με ακρίβεια και σύμφωνα με τις ανάγκες τις επόμενες θεραπείες.

Ενδείξεις εφαρμογής Βελονισμού

1) Επώδυνα Μυοσκελετικά και Νευροπαθητικά Σύνδρομα

Όλες οι παθήσεις της σπονδυλικής στήλης και των αρθρώσεων του σώματος αντιμετωπίζονται με επιτυχία με τη θεραπευτική μέθοδο του βελονισμού. Εξαιρούνται οι κακοήθεις, μολυσματικές-λοιμώδεις καταστάσεις και εκείνες οι περιπτώσεις που χρειάζονται άμεση χειρουργική επέμβαση. Ο βελονισμός συνδυάζεται θαυμάσια με οποιαδήποτε Φαρμακευτική ή άλλη θεραπευτική αγωγή. Ο βελονισμός δεν είναι ομοιοπαθητική. Υπάρχει συνέργεια μεταξύ βελονισμού, φαρμάκων και φυσικοθεραπείας.

Έχει άριστη εφαρμογή σε: **αυχενικό σύνδρομο, κακώσεις whiplash, μυικό ραιβόκρανο, lumbago, οσφυαλγία, ισχιαλγία, περιαρθρίτιδα ώμου, μυικές κακώσεις, τενοντίτιδες, οστεοαρθρίτιδες, ριζιτικούς πόνους, μεσοπλεύριο νευραλγία, μεθερπητική νευραλγία, νευραλγία τριδύμου, ινομυαλγικά σύνδρομα, σε πρόσφατη πάρεση προσωπικού νεύρου.** Πολλά περιστατικά νευραλγίας τριδύμου και των τριών κλάδων, καταλήγουν στο βελονισμό, όταν επί μακρό χρονικό διάστημα δεν αντιμετωπίζεται η πάθηση με άλλες μεθόδους. Άλλωστε αυτό συμβαίνει και με άλλες παθολογικές καταστάσεις που παραμένουν για αρκετό χρονικό διάστημα αθεράπευτες όπως **χρόνιες ημικρανίες και κεφαλαλγίες.** Εξαιρούνται οι περιπτώσεις που αιτία είναι ένας κακοήθης όγκος ή νόσος του κεντρικού νευρικού συστήματος γι' αυτό και ο ασθενής πρέπει να έχει περάσει τον απαραίτητο ιατρικό έλεγχο. Ο βελονισμός έχει εφαρμογή σε καταστάσεις **επώδυνης κλιμακτηρίου και δυσμηνόρροιας.** Ο βελονισμός δίνει λύση στο θεραπευτικό αδιέξοδο που συναντάμε συχνά σε χρόνιες εκφυλιστικές παθήσεις οι οποίες ταλαιπωρούν τους ανθρώπους, για μακρύ χρονικό διάστημα και δυσκολεύουν τη ζωή στους ίδιους και τον περίγυρό τους. Μια τέτοια περίπτωση είναι η **Εκφυλιστική νόσος της Σπονδυλικής στήλης. Ο σκωπός του βελονισμού στην ρευματοειδή αρθρίτιδα, την ψωριασική αρθρίτιδα, την αγγυλωτική σπονδυλίτιδα (Morbus Bechterew), την παραμορφωτική αρθρίτιδα και την ρευματική πολυμυαλγία** είναι να μειώσει την ένταση του πόνου, να βελτιωθεί η κινητικότητα των αρθρώσεων και να περιοριστούν στο ελάχιστο οι περίοδοι έξαρσης των συμπτωμάτων. Στις παραπάνω νόσους του Ανοσοποιητικού συστήματος ο βελονισμός επιφέρει ικανοποιητικά αποτελέσματα, εφαρμόζεται συμπληρωματικά με την αγωγή και σε συνεργασία με τον Ρευματολόγο, Παθολόγο ή τον Ορθοπαιδικό.

2) Ψυχοσωματικές καταστάσεις

Το άγχος είναι σήμερα η αιχμή του δόρατος των ψυχικών και νευροφυτικών διαταραχών σε πλατιές μάζες του κοινωνικού συνόλου. Το άγχος περιορίζεται με βελονισμό λόγω της ενεργοποίησης οπιούχων και σεροτονινεργικών συστημάτων αναλγησίας έτσι ο βελονισμός δρα ευφορικά, κατευναστικά και αγχολυτικά, βελτιώνει τον ύπνο των ασθενών και μειώνει την ένταση των νευροφυτικών διαταραχών. Στις ψυχοσωματικές καταστάσεις όπου αναφέρεται ο βελονισμός δεν ανήκουν οι ψυχικά άρρωστοι ή νοσηλεύόμενοι ψυχιατρικών κλινικών, αλλά ο φυσιολογικός πληθυσμός. Τέτοιες **ψυχοσωματικές εκφράσεις είναι: η σπαστική κολίτιδα, το σύνδρομο ευερέθιστου εντέρου, το έλκος στομάχου και δωδεκαδάκτυλου** (ο ασθενής πρέπει να παρακολουθείται και από γαστρεντερολόγο), **η αντιδραστική ουροδόχος κύστη, οι αϋπνίες, το σύνδρομο χρόνιας κόπωσης, η ινομυαλγία** και πολλές άλλες διαταραχές. Αξίζει τον κόπο όλοι αυτοί που υποφέρουν από τα παραπάνω, να δοκιμάσουν το βελονισμό. Επίσης στην κατηγορία αυτή ανήκουν και περιπτώσεις εφαρμογής βελονισμού για να μειωθούν τα συμπτώματα του συνδρόμου στέρησης σε βουλιμικά άτομα και άτομα εξαρτημένα από ναρκωτικά, αλκοόλ και κάπνισμα.

3) Λειτουργικές διαταραχές

Στις λειτουργικές διαταραχές περιλαμβάνονται ο **ίλιγγος , η βαρηκοΐα** (μερική απώλεια ακοής), **οι εμβοές των ώτων**, ένα δύσκολο σύμπτωμα που σε πολλές περιπτώσεις αντιμετωπίζεται με βελονισμό, **η αλλεργική ρινίτιδα** και η **υποτροπιάζουσα ιγμορίτιδα.** Όλα αυτά αφού προηγηθεί πλήρης Ωτορινολαρυγγολογικός έλεγχος. Επίσης στο **Αλλεργικό άσθμα**, την πάθηση με τις τρομερά δύσκολες καταστάσεις, ο βελονισμός προσφέρει ικανοποιητικά αποτελέσματα ενώ οι ασθενείς μπορούν να συνεχίσουν τη θεραπευτική αγωγή τους.

Συνοπτικά ο βελονισμός

Συνοπτικά με τις μέχρι τώρα κλινικές και εργαστηριακές έρευνες που έχουν ανακοινωθεί σε εθνικά, διεθνή και παγκόσμια Συνέδρια και περιοδικά με την θεραπευτική εφαρμογή του βελονισμού επιτυγχάνονται τα πιο κάτω:

1. Αναλγητική δράση μακράς διάρκειας (σε οξεία και χρόνια επώδυνα σύνδρομα).
2. Βελτίωση της μικροκυκλοφορίας περιφερικά (ιδίως των αρτηριολίων και των τριχοειδών) και κεντρικά (βελτίωση της εγκεφαλικής αιματικής ροής).
3. Ρύθμιση αρτηριακής πίεσεως.
4. Αντικαταθλιπτική (ευφορική) δράση, αγχολυτική δράση.
5. Αύξηση της δυνατότητας ανοσοβιολογικής απάντησης του οργανισμού.
6. Ήπιο υπναγωγό αποτέλεσμα.
7. Μείωση των συμπτωμάτων του συνδρόμου απεξάρτησης σε άτομα εξαρτημένα από ναρκωτικά, αλκοόλ, ψυχοφάρμακα, κάπνισμα.
8. Επιτάχυνση του ρυθμού αναγέννησης των νεύρων.
9. Αντιεμετική δράση.
10. Γενική δράση σε διαταραχές του Αυτόνομου Νευρικού Συστήματος (γενική ομοιοστατική δράση).